

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 20. desember 2012 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-49/2012:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 16. júlí sl. bað X, hér eftir einnig nefndur álitsbeiðandi, um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna galla sem hann telur vera á bifhjóli, sem hann keypti af Y, hér eftir einnig nefndur seljandi. Álitsbeiðandi krefst þess að kaupunum verði rift en til vara krefst hann skaðabóta að upphæð kr. 500.000.

II

Málsmeðferð kæruneftndarinnar

Með bréfi, dags 26. júlí sl. gaf kæruneftndin seljanda kost á andsvörum og frest til þess að skila þeim til 9. ágúst. Engin andsvör bárust. Með bréfi, dags., 30. ágúst fór óskaði kæruneftndin eftir viðbótargögnum frá álitsbeiðanda og bárust þau hinn 4. september. Með bréfi, dags., 2. október áframsendi kæruneftndin viðbótargögnin til seljanda og gaf honum frest til að koma á framfæri athugasemdum við nefndina vegna þeirra til 16. október. Engin frekari gögn bárust. Með bréfi dags. 31. október sl., var aðilum tilkynnt að kæruneftndin hefði tekið málið til afgreiðslu.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Samkvæmt kaupsamningi og afsali keypti álitsbeiðandi 16. mars 2012 bifhjól af gerðinni Kawasaki, með fastanúmerinu xxx000, árgerð 2008, ekið 11.000 km. og var kaupverðið kr. 1.200.000, greitt að fullu með bifreið með fastanúmerið xx-000. Í álitsbeiðni kemur fram að seljandi hafi sagt hjólið innflutt árið 2011 og að það væri eins og nýtt, tjónlaust utan smá beyglu á bensíntanki og í góðu ástandi. Álitsbeiðandi rekur að þetta hafi verið orðum aukið. Keðjustýringu vantaði á hjólið, sem hafði valdið því að keðjan spændi upp afturgaffal hjólsins, eitthvað sem hefði getað skapað stórhættu, auk þess að skemma gaffalinn. Stýrið hafi reynst vera skakkt, beygla var á bensíntanki og dekk hjólsins ónýtt. Ýmislegt fleira benti til þess að hjólið hefði lent í tjóni; komið hafi í ljós að plasthlutar hjólsins höfðu verið endursprautaðir, standari hjólsins var lakklaus og sett hafi verið nýtt afturljós á hjólið. Þá reyndist rafgeymir hjólsins ónýtur, hjólið var ekki nýsmurt eins og seljandi lofaði o.fl.

Kaupandi kveðst hafa kostað einhverjar viðgerðir á hjólinu, en í ljós sé komið að hjólið sé í mun verra ástandi en seljandi sagði það vera og verðmæti þess, þrátt fyrir endurbæturnar sé nær því að vera um kr. 500.000 lægra en söluverðið var. Samkvæmt gögnum sem fylgdu með álitsbeiðni virðist álitsbeiðandi hafa í síðasta lagi 21. júní sl. kvartað undan ofantöldum göllum við seljanda með tölvupósti, en skömmu áður virðist álitsbeiðandi hafa farið með bifhjólið til viðgerðaraðila, sérhæfðum í bifhjólum af þeirri tegund sem deilt er um, og fengið ítarlegar upplýsingar um hvað amaði að hjólinu.

Telur álitsbeiðandi hjólið vera haldið mjög miklum göllum og eins og áður er rakið fer hann fram á að rifta kaupunum, en til vara að seljandi greiði honum skaðabætur fyrir viðgerðarkostnaði.

Meðfylgjandi álitsbeiðni er töluvert af einhliða tölvupóstum frá álitsbeiðanda til seljanda þar sem hann lýsir ýmsum göllum sem hann telur vera á hjólinu fer fram á að seljandi bregðist við því. Þar að auki er að finna kvittun fyrir dekkjum og upplýsingar um verð á

nýjum gaffli á hjólið . Eftir að kærunefndin sendi álitsbeiðanda bréf hinn 2. október og óskaði eftir frekari gögnum, bárust einnig myndir af hjólinu og ýmsum hlutum þess, reikningur fyrir bolta og keðju, skoðunartorg, dags. 15. mars 2012 og kaupsamningur og afsal.

IV

Niðurstaða kærunefndarinnar

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. lög nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur aðila fellur undir nr. 48/2003 um neytendakaup, sbr. 3. og 4. mgr. 1. gr., en ráða má af gögnum máls að bifreiðasali hafi haft milligöngu um kaupin.

Við afgreiðslu málsins hefur kærunefndin leitað aðstoðar sérfræðings, sbr. heimild í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 766/2006.

Seljandi hefur ekki sent kærunefndinni andsvör og verður að því er atvik málsins varðar að byggja á því sem kemur fram í þeim gögnum sem álitsbeiðandi hefur sent nefndinni.

Kærunefndin álitur að álitsbeiðandi hafi kvartað undan göllum á bifreiðinni í samræmi við ákvæði 27. gr. laga nr. 48/2003.

Samkvæmt kaupsamningi og afsali var bifhjólið xx-000, fyrst skráð 15. mars 2012, en af árgerð 2008, framleitt sama ár. Mun hjólið hafa verið innflutt af seljanda. Kaupverð var kr. 1.200.000. og hjólið ekið 11.000 km.

Samkvæmt því sem fram kemur í framangreindu skjali seldist bifhjólið „í núverandi ástandi sem kaupandi hefur kynnt sér og sætt sig við, en seljandi kann að vera ábyrgur gagnvart kaupanda vegna galla samkvæmt almennum reglum.“

Kaupin falla því undir 17. gr. laga nr. 48/2003 sem nær til hlutar sem er seldur „í því ástandi sem hann er“ en sú lagagrein er svohljóðandi:

„Þótt söluhlutur sé seldur „í því ástandi sem hann er“ eða með öðrum áþekktum almennum fyrirvara telst hann gallaður þegar:

- a. ástand söluhlutar er verra en neytandi hafði ástæðu til að ætla miðað við kaupverð og atvik að öðru leyti;
- b. fyrir liggja atvik sem lýst er í b- eða c-lið 1. mgr. 16. gr.“

Samkvæmt ákvæðum 16. gr. laganna telst söluhlutur vera gallaður ef m.a. svo hagar sem segir í b- og c-liðum 1. mgr., en þar segir:

„b. seljandi hefur við kaupin vanrækt að gefa upplýsingar um atriði varðandi hlutinn eða not hans sem seljandi hlaut að þekkja til og neytandi mátti ætla að hann fengi upplýsingar um, enda megi ætla að vanrækslan hafi haft áhrif á kaupin;

c. hann svarar ekki til þeirra upplýsinga sem seljandi hefur við markaðssetningu eða á annan hátt gefið um hlutinn, eiginleika hans eða notkun nema seljandi sýni fram á að réttar upplýsingar hafi verið gefnar neytanda við kaupin eða að upplýsingarnar hafi ekki haft áhrif á kaupin;“

Í 3. mgr. 16. gr. segir að neytandi geti ekki borið neitt það fyrir sig sem galla sem hann vissi eða mátti vita um þegar kaupin voru gerð. Þetta ákvæði laganna leggur kaupanda á herðar ákveðna skyldu til þess að skoða söluhlut áður en kaup fara fram. Að mati kærunefndarinnar á téð lagaákvæði við um töluvert af þeim atriðum er álitsbeiðandi telur til galla á umþrættu bifhjóli, svo sem ástand dekkja, beyglur á bensíntanki o.fl. Hins vegar er það mat kærunefndarinnar að aðrir gallar sem álitsbeiðandi telur vera á bifhjólinu séu ekki þess

eðlis að álitsbeiðandi hefði mátt sjá þá við skoðun hjólsins við eða fyrir kaup, svo sem að hjólið hafi verið tjónahjól, sem meðal annars lýsir sér í að hjólið hefur að mestu verið endursprautað, en að auki hafi stýri verið skakkt og keðjustýringu vantað, eitthvað sem leikmanni gæti vel yfirsétt við skoðun á slíku hjóli. Það athugast hins vegar að hjólið fékk skoðun hinn 15. mars sl., degi fyrir kaup og er skoðunarvottorðið án verulegra athugasemda, en að mati kærunefndarinnar verður það að teljast með ólíkindum miðað við hið varhugaverða ástand hjólsins að fagaðili hafi yfirfarið hjólið og talið það ökuhæft án athugasemda.

Umræddir gallar, sem kærunefndin telur að hefðu átt að leiða til þess að hjólið hefði ekki átt að vera metið ökuhæft við téða skoðun, má að mati kærunefndarinnar rekja til þess að hjólið hafi orðið fyrir verulegu tjóni áður en kaup fóru fram og að það tjón hefði seljandi hlotið að hafa þekkt til sbr. b-lið 1. mgr. 16. gr. laganna enda sjálfur staðið í innflutningi á hjólinu. Þrátt fyrir þetta veitti seljandi álitsbeiðanda ekki upplýsingar um þetta ástand hjólsins, en ætla má að neytandi hefði mátt ætla að þær upplýsingar fengi hann og að vöntun á téðum upplýsingum hafi haft veruleg áhrif á að kaupin fóru fram. Fellst kærunefndin því á að umrætt bifhjól hafi, þegar kaupin fóru fram, verið haldið galla í skilningi 1. mgr. 17. gr. laganna.

Getur kaupandi því gripið til vanefndarúrræða skv. 1. mgr. 26. gr. laga nr. 48/2003 en þar segir m.a. að seljandi geti krafist riftunar kaupanna samkvæmt ákvæðum 32. gr. laganna, en kaupandi hefur gert slíka kröfu. Til að fallist verði á riftun verður vanefnd að vera veruleg.

Í samræmi við það sem að ofan er rakið álítur kærunefndin að umrædda galla á bifhjólinu verði að meta til verulegra vanefnda, þ.e. að gallinn sé verulegur, sbr. 32. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup, og því beri að fallast á riftunarkröfu álitsbeiðanda.

V

Álitsorð

Fallist er á að álitsbeiðandi, X, megi rifta kaupum á bifhjólinu xxx000.

Pétur Örn Sverrisson
formaður

Jón Rúnar Pálsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir